

یک بانوی کارآفرین از دغدغه‌های تولید در حوزه صنایع دستی می‌گوید

گره در گره برای زندگی

● ملیحه جهانبخش همیشه گره‌ها اسباب دردسر و دل‌نگرانی نیستند. گاهی گره‌ها می‌توانند در هم تنیده شوند و در پایان اثری را خلق کنند که زیبا و ماندگار باشد. گره‌هایی که گاهی رج در رج در هنر قالی بافی خودنمایی می‌کنند و گاهی در هنر بافت کیف و کفش‌هایی که به رنگ‌های متفاوت مزین شده‌اند. هنری که فرقی ندارد مگر همه باشی باشد یا بافتنی اما قرار است سرانجام به کالایی تبدیل شود که هنر دست بانوان ایرانی را به نمایش بگذارد. سیده زهره حسینی، دوازده سال است که با یک قلاب ساده و نخ‌های رنگارنگ، هنرش را در قالب کیف و کفش عرضه می‌کند. هنری که در آرامش و سکوت خانه و در کنار خانواده به اثری هنری مبدل می‌شود و نه تنها در مشهد بلکه مرزهای جغرافیایی را طی کرده و به دست هنردوستان در کشورهای دیگر نیز رسیده است. دقایقی پای صحبت‌های این بانوی کارآفرین نشستیم. این‌ها از این هنر و دغدغه‌هایش بر ایمان بیشتر بگوید.

یک شغل کاملاً خانگی

با سیده زهره حسینی در بعد از ظهر گرم تیرماه قرار می‌گذارم، مغازه و کارگاهی ندارد. دنیای شغل خانگی‌اش در محدوده چاردیواری خانه است. در سکوت و آرامشی که سفارش‌ها را می‌بافد و برای مشتری‌هایش ارسال می‌کند. می‌گوید که از همه جای کشور سفارش داشته است. البته به قول خودش عرب‌ها بیشتر این محصولات را می‌خرند و از آن طرف آب هم سفارش‌هایی داشته است. دور از ذهن هم نیست که هنر بانوان ایرانی در هر کجای جهان که باشد، می‌درخشد. یک روز در هنر سرانگشت دختران قالی بافی که رج به رج زندگی را در طرح‌ها و نقش‌های متفاوت می‌بافند و روز دیگر نیز در هنر دست بانویی که با یک قلاب ساده کیف می‌بافد و روی آن را با گل سرخی زینت می‌دهد. وارد خانه‌ای که می‌شویم کیف‌هایی که آماده ارسال هستند روی میز چیده است، در کنارش چند عدد کفش مردانه و بچگانه نیز که به جز کفی آن باقی بافته دست است به چشم می‌خورد. کلاف‌های نخ را نیز کنار هم چیده و در میان آن‌ها یک کیف نیمه‌کاره نیز که مشخص است در حال آماده‌سازی است دیده می‌شود. خانم حسینی به کیف‌ها اشاره می‌کند و می‌گوید: سفارش‌ها که می‌رسد یک روزه می‌بافم و دخترم آسترکشی‌ها را انجام می‌دهد. روی بعضی از آن‌ها هم اگر مشتری بخواهد ربان دوزی می‌کنم. خروجی‌اش می‌شود این کارهایی که روی میز می‌بینید.

مسیری که به تولید رسید

دوازده سال است که به این هنر می‌پردازد و با وجود اینکه متاهل است و دو فرزند دارد و باید کارهای خانه را نیز انجام بدهد و وقفه‌ای در مسیر فعالیتش ایجاد نشده است، خودش در این باره می‌گوید: همسرم خیلی حمایت می‌کند. هر یک از مشاغل خانگی نیازمند سرمایه مالی است. این سرمایه را همسرم در اختیار من گذاشت. برنامه‌ریزی می‌کنم و گاهی تا ۶ یا ۷ ساعت در روز برای تحویل سفارش مشتری کار می‌کنم، اما تداخلی در کارهای خانه ندارد. از او درباره روزهایی می‌پرسم که در میان کارهای هنری متفاوت، سرانجام مسیرش را پیدا کرده است که می‌گوید: کارهای هنری زیادی انجام داده‌ام نظیر خیاطی، سرمه‌دوزی و... اما ناخودآگاه به سمت قلاب بافی و بافتنی علاقه بیشتری داشتم. البته اوایل کار اشتیاق الان را نداشتم. از یک رنگ نخ استفاده می‌کردم و یک مدل بافت می‌زدم، اما حالا که سال‌ها گذشته است، بارنگ‌های متفاوت و تنوع بافت کارهای متفاوتی را سعی می‌کنم تولید کنم.

